

MINISTER
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Warszawa, 22 czerwca 2015 r.

DTM.VI.5.0210.20.2015.IS
NK: AG5834/AS

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Szanowny Panie Ministrze,

zgodnie z § 86 ust. 3 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulaminu pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979) przekazuję poniżej stanowisko Ministra Infrastruktury i Rozwoju wobec uwag zgłoszonych do projektu ustawy o pracy na morzu (RM-10-67-14) przedłożonego do rozpatrzenia przez Radę Ministrów w dniu 23 czerwca 2015 r.

Uwaga Ministra Zdrowia (pismo nr MZ-PR-WL-022-601(18)/MZ/14)

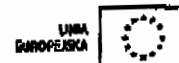
1. Zgłoszona na wcześniejszym etapie prac legislacyjnych uwaga Głównego Inspektora Sanitarnego dotycząca zmiany istniejącego w projekcie ustawy sformułowania „woda pitna” na „woda przeznaczona do spożycia przez ludzi” była przedmiotem rozważania przedstawicieli resortów, którzy uczestniczyli w posiedzeniach Komisji Prawniczej. Po szerokiej dyskusji Komisja Prawnicza zdecydowała, że najbardziej właściwym sformułowaniem, w kontekście przepisów dotyczących marynarzy (ludzi na statku) będzie użycie wyrażenia „woda przeznaczona do spożycia”.
2. Projektodawcy nie wydaje się, aby proponowane przez Ministerstwo Zdrowia sformułowanie, że armator ma obowiązek zapewnienia marynarzom wodę do spożycia przez ludzi było poprawne. Z definicji marynarza zamieszczonej w art. 2 projektu ustawy wynika jasno, że marynarzem jest „każda osoba (...)”. W związku z tym nie wydaje się konieczne, aby dodawać, że osobom zatrudnionym na statku należy zapewnić wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi. Zbędne jest dookreślanie, że konieczne jest podawanie ludziom wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.
3. Projektodawca zgadza się ze stwierdzeniem zawartym w piśmie Ministerstwa Zdrowia, że statek pływający pod banderą danego państwa podlega prawu tego państwa. Zagadnienie zaopatrzenia statków w wodę i postępowania załogi w tym przypadku regulowane jest w obecnie obowiązującym rozporządzeniu Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej z dnia 25 czerwca 1979 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy na morskich statkach handlowych (Dz. U. Nr 14, poz. 96) w art. 123 i nast.
4. Przywoływane przez MZ wytyczne WHO zostały błędnie przetłumaczone przez MZ. Ich tytuł WHO guidelines for drinking water quality powinien być tłumaczony jako: „Wytyczne WHO dotyczące jakości wody pitnej”.
5. W terminologii funkcjonującej w żegludze na całym świecie funkcjonuje pojęcie wody pitnej (*drinking water*) lub wody słodkiej (*fresh water*) dla wody, którą używa się na statkach do celów spożywczych lub sanitarnych. Takie też sformułowania widnieją w polskim rozporządzeniu regulującym zaopatrzenie statków w wodę, jednak projektodawca przyjmując częściowo uwagę Ministerstwa Zdrowia zgodził się na użycie zwrotu „woda przeznaczona do spożycia”.
6. Projektodawca nie odnalazł w żadnym akcie państw obcych takiego sformułowania jak „woda przeznaczona do spożycia przez ludzi”. W większości z nich widnieją określenia *drinking water* i *fresh water*, zgodne z obecnie używanymi w rozporządzeniu terminami.

NARODOWA
STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Ministerstwo
Infrastruktury i Rozwoju
ul. Wspólna 2/4
00-926 Warszawa

tel. 22 273 70 10
fax 22 273 70 11
www.mir.gov.pl
www.funduszeuropejskie.gov.pl

7. Projektodawca zgadza się w pełni z twierdzeniem zawartym w piśmie Ministerstwa Zdrowia, że aby woda była bezpieczna dla zdrowia ludzkiego musi być wolna od mikroorganizmów chorobotwórczych i pasożytów, pełniących rolę wskaźników kontroli jakości mikrobiologicznej wody. Wskazuje jednak na fakt, że to nie armator jest producentem wody, do którego przede wszystkim skierowane są przepisy rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i wytyczne dotyczące jakości wody do spożycia (§ 17 ust. 2), a jedynie jej odbiorcą. To nie armator musi spełnić wymagania, o których mowa w ww. rozporządzeniu, bo to nie on produkuje wodę i ją przesyła do odbiorców. Armator (statek) może jedynie uzdatnić wodę, którą pobrał w porcie, używając do tego środków, którymi dysponuje. Tak jak to zapisano w istniejącym rozporządzeniu, wykorzystując do tego celu filtry lub mineralizatory (w przypadku produkowanej wody z wody morskiej).

8. Projektodawca przyznaje także, że statek pływający pod banderą danego państwa podlega prawu tego państwa, jednak wymagania postawione przez Ministerstwo Zdrowia, aby osoby przebywające na statku powinny mieć zapewnioną przez armatora wodę spełniającą wymagania określone w przepisach polskiego prawa (rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi) może być w przypadku statków uprawiających żeglugę międzynarodową nie do spełnienia. W przypadku statku przebywającego w obcym porcie, na innym kontynencie, armator nie będzie w stanie zapewnić, aby pobierana woda pitna spełniała wymogi zawarte w polskim rozporządzeniu.

9. W przypadku podejrzenia, że woda może pochodzić ze źródła niegwarantującego bezpieczeństwa kapitan statku podejmuje decyzję o konieczności dodatkowego uzdatniania, np. chlorowania lub filtracji celem zapewnienia ciągłej i rygorystycznej ochrony. Tak właśnie jest obecnie, wynika to z obowiązującego rozporządzenia i tego projektodawca nie chce zmieniać.

Uwaga Prezesa Rządowego Centrum Legislacji (pismo nr RCL.DPS.50-161/14)

Minister Infrastruktury i Rozwoju przyjmuje uwagę dotyczącą konieczności skorygowania uzasadnienia do projektu ustawy, przed jej przekazaniem do rozpatrzenia przez Sejm RP.

Uwaga Ministra Finansów (pismo nr PG4.021.19.2015)

Minister Infrastruktury i Rozwoju podtrzymuje swoje stanowisko w zakresie finansowania audytów agencji zatrudnienia. Przeprowadzanie takich audytów jest nowym zadaniem nałożonym na administrację morską przez ratyfikowaną umowę międzynarodową – Konwencję o pracy na morzu z 2006 r. Jest to kolejne zadanie nałożone w ostatnich latach na administrację morską w związku z wdrożeniem przepisów międzynarodowych oraz prawa UE bez zwiększania limitu wydatków.

Konwencja o pracy na morzu (MLC) oraz wydane na jej podstawie dyrektywy UE przewidują również dokonywanie inspekcji celem wydania dla statku Morskiego Certyfikatu Pracy, Tymczasowego Morskiego Certyfikatu Pracy oraz Deklaracji Zgodności. Zadania te również powodują obciążenia finansowe dla administracji morskiej, które jednak będą realizowane w ramach limitu wydatków bez konieczności jego zwiększania. Przeprowadzanie audytów agencji zatrudnienia jest natomiast zadaniem wykraczającym poza dotychczasowy zakres działania administracji morskiej, co uzasadnia wniosek MIIR o dodatkowe środki dla audytorów.

Podkreślić należy też, że ze względu na planowane wpływy budżetu państwa z opłat za przeprowadzenie audytu oraz wydanie dokumentu uprawniającego agencję zatrudnienia do kierowania marynarzy do pracy na statkach, projektowana ustawa nie spowoduje uszczuplenia budżetu państwa.

Do wiadomości:

1. Minister Zdrowia
2. Prezes Rządowego Centrum Legislacji
3. Minister Finansów

z up
MINISTER
Rafał Olszowski
 Sekretarz Stanu

NARODOWA
STRATEGIA SPÓJNOŚCI

2

